
Arengekomisjon

2015/2316(INI)

25.4.2016

ARVAMUS

Esitaja: arengukomisjon

Saaja: väliskomisjon

inimõiguste ja rände kohta kolmandates riikides
(2015/2316(INI))

Arvamuse koostaja: Marina Albiol Guzmán

PA_NonLeg

ETTEPANEKUD

Arengukomisjon palub vastutaval väliskomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. on seisukohal, et ränne on inimõigus, mis on sätestatud ÜRO inimõiguste ülddeklaratsiooni artiklis 13; kutsub komisjoni, liikmesriike ja rahvusvahelist üldsust tungivalt üles järgima nimetatud artiklit ja asjakohaseid pagulaste ja rändajatega seotud rahvusvahelisi kohustusi ning tunnustama pagulaste ja rändajate panust meie ühiskonda, kusjuures sellest on kasu nii siht-, transiit- kui ka päritoluriikidel, sealhulgas arengumaadel; rõhutab sellega seoses rände võimalikku positiivset mõju arengule;
2. nõuab, et EL ja rahvusvaheline üldsus teeksid kindlaks konkreetsed meetmed, mida valitsused saavad võtta, et suurendada seadusliku rände potentsiaali arengu hoogustajana; rõhutab, et eelkõige sihtriikides on vaja poliitilist juhtimist ja tugevat toetust ksenofoobia vastu võitlemiseks ja rändajate sotsiaalse integratsiooni hõlbustamiseks;
3. rõhutab, et kiiremas korras tuleb tegeleda rändajate kogetud mis tahes inimõiguste rikkumistega, mis on julgeolekuprobleemidest ja looduskatastroofidest tingitud pingelise olukorra tõttu eriti tõsised; rõhutab, et EL ja selle liikmesriigid peavad rändajate inimõiguste edendamisel ja kaitsmisel eeskujuga andma, eelkõige oma territooriumil, et mõjuda usaldusväärse kolmandate riikidega peetavatel rände- ja inimõiguste teemalistel läbirääkimistel;
4. nõuab, et erilist tähelepanu pöörataks haavatavatele rühmadele, nagu naised, lapsed, LGBT inimesed, puuetega inimesed ja eakad, kes on igasuguse ohu (vägivald, inimkaubandus ja kuritarvitamine) suhtes eriti kaitsetus olukorras; kutsub Euroopa välisteenistust üles edendama laste, ka ümberasustatud või põgenikelaagris elavate laste hariduse tähtsaks pidamist, kuna haridus tasakaalustab lapse elu, mis omakorda aitab lastel end inimväärse tunda ja annab lapsele tagasi sellise inimõiguse nagu õigus õnnelikule lapsepõlvele;
5. tuletab meelde, et suurema osa maailma pagulastest ja rändajatest võtavad vastu arenguriigid; tunnustab kolmandate riikide pingutusi rändajate ja pagulaste vastuvõtmisel; rõhutab, et nimetatud riikide tugisüsteemid seisavad silmitsi suurte probleemidega, mis võivad tõsiselt ohustada suureneva ümberasustatud elanikkonna kaitset;
6. nõuab, et EL kujundaks jätkuvalt sidusat poliitikat ja kasutaks mitmesuguseid poliitilisi vahendeid kolmandate riikidega suhtlemisel, et edendada inimõigusi ja rändajate õigusi; nõuab, et EL ja liikmesriigid integreeriks rändeküsimused süstemaatiliselt kolmandate riikidega peetavasse poliitilisse dialoogi ning osutaksid tehnilist abi, et parandada riiklikku ja kohalikku rändajate integreerimise poliitikat, tagades samas VVOde ja kodanikuühiskonna nõuetekohase kaasamise; kutsub ühtlasi komisjoni ja Euroopa välisteenistust üles suurendama heade tavade vahetamist kolmandate riikidega, eelkõige koolitades humanitaarabitöötajaid, et nad teeksid tõhusamalt kindlaks rändajate, eelkõige kõige kaitsetumate rändajate erinevaid tunnusoone, tausta ja kogemusi, et nimetatud rändajaid paremini kaitsta ja abistada vastavalt nende vajadustele;
7. rõhutab, et arenguabi programme ei tohiks kasutada ainult rände ja piiride haldamise

otstarbel; nõuab tungivalt, et rändajatele ja varjupaigataotlejatele suunatud ELi arenguprojektidega lähtutaks kõikide osapoolte kaasamise põhimõttest, keskendudes põhiliste sotsiaalteenuste, eelkõige tervishoiu ja hariduse kättesaadavusele, ning pöörates erilist tähelepanu haavatavatele isikutele ja rühmadele, nagu naised, lapsed, vähemused ja põlisrahvad, LGBT ja puuetega inimesed;

8. on arvamusel, et rändel on oma algpõhjused (eelkõige majanduslikud, poliitilised, sotsiaalsed ja keskkonnaga seotud põhjused); on arvamusel, et arenguabiga tuleks nimetatud algpõhjustega tulemuslikult tegeleda, suurendades arengukoostööd ja suutlikkust, toetades konfliktide lahendamist ja edendades inimõiguste austamist; rõhutab, et kõnealused põhjused on seotud konfliktide ja sõdade arvu suurenemisega, inimõiguste rikkumise ning hea valitsemistava puudumisega;
9. tuletab meelde, et vaesus, ebavõrdsus ja tulevikuperspektiivide puudumine on rände algpõhjused ning arengukoostöö on tõhus vahend nimetatud küsimustega tegelemiseks; peab sellega seoses kahetsusväärseks, et ELi abi maht ei võimalda hetkel täita eesmärki saavutada ametliku arenguabi 0,7% osakaal kogurahvatulust ning et mitu liikmesriiki on oma abiprogrammide mahtu koguni vähendanud;
10. peab kiiduväärseks rände integreerimist säästva arengu eesmärkide, eelkõige 10. eesmärgi hulka, milles sätestatakse ülemaailmse arengupoliitika raamistik aastani 2030; tuletab meelde, et riigid on võtnud kohustuse teha rahvusvahelisel tasandil koostööd, et tagada turvaline, korrakohane ja seaduslik ränne, mille puhul on tagatud inimõiguste igakülgne austamine ja rändajate inimväärne kohtlemine, vaatamata sellele, milline on pagulaste ja ümberasustatud isikute rändestaatus; märgib, et sundränne ei ole mitte üksnes humanitaarküsimus, vaid ka arenguprobleem, mistõttu tuleks humanitaarabi ja arengu valdkonnas tegutsejate tegevust paremini kooskõlastada; on arvamusel, et säästva arengu eesmärgid pakuvad varjupaiga- ja rändepoliitikas võimalust tõhustada õigustepõhist lähenemisviisi ja võtta arengustrateegiates rännet igakülgsest arvesse; kutsub rahvusvahelist üldsust üles võtma vastu mõõdetavad näitajad rände aspekti käsitlevate säästva arengu eesmärkide kohta ning koguda ja avaldada liigendatud andmeid rändajate juurdepääsu kohta inimväärsele tööle, tervishoiuteenustele ja haridusele, eelkõige arengumaadest sihtriikides, et parandada rände juhtimist;
11. täheldab, et inimkaubitsejad maalivad paljudele pagulastele moonutatud pildi; kordab, kui oluline on võidelda inimkaubanduse vastu, katkestada rahavood ja lõhkuda võrgustikud, kuna sellel on positiivne mõju sõja ja terrori eest põgeneda püüdvate pagulaste inimõiguste olukorrale kolmandates riikides;
12. rõhutab, et EL peab tõhustama oma välispoliitilist tegevust, tagades rahu ja stabiilsuse piirkondades, kus sõda ja konfliktid sunnivad Euroopa Liidu suunas liikuma tohutuid rändevooge;
13. kordab ÜRO pagulaste ülemvoliniku hiljutist avaldust, et suur hulk rändajaid on terrorismi ja tõsiste inimõiguste rikkumiste ohvrid, mistõttu selliseid pagulasi tuleks ka vastavalt kohelda;
14. nõuab, et EL ja liikmesriigid tagaksid tulemusliku ja tõhusa poliitikavaldkondade arengusidususe ning seaksid oma rändepoliitikas kolmandate riikide suhtes prioriteediks inimõiguste austamise;

15. märgib, et maailmas aina kasvav põgenike hulk jääb tegelikult riigisiseste põgenike veelgi suurema arvu varju; rõhutab, et riigisiseseid põgenikke ei tohiks diskrimineerida ainult sellepärast, et nad pidid leidma turvalise elukoha rahvusvahelisi piire ületamata, mistõttu rõhutab, et ka riigisiseste põgenike õigused, sh tervishoiuteenuste ja hariduse kättesaadavus, peavad olema tagatud;
16. nõuab, et seataks sisse seaduslikud töörandekanalid, sealhulgas madalapalgalise töö puhul;
17. nõuab tungivalt, et EL integreeriks rändemõõtme Cotonou järgsesse raamistikku, millega määratakse kindlaks ELi ja AKV riikide vahelised tulevased suhted; märgib, et kolmandate riikide suurem kaasamine rände ja liikuvuse suhtes võetud üldise lähenemisviisiga seotud vahendite väljatöötamise ja nende üle peetavatesse läbirääkimistesse annaks kõigile osalejatele nimetatud vahendite suhtes suurema sõnaõiguse, parandades vahendite kohalikku omavastutust ja tõhusust;
18. palub, et komisjon suurendaks Aafrika jaoks mõeldud ELi hädaolukordade usaldusfondi läbipaistvust ja paindlikkust ning kutsub liikmesriike üles panustama usaldusfondi vähemalt komisjoniga samas mahus; rõhutab, et oluline on programmide nõuetekohase järelevalve ja hindamise abil tagada, et usaldusfond täidab oma otstarvet, milleks on abivajajate aitamine, halva valitsustava ja korrupsiooni vastu võitlemine ja õigusriigi edendamine Aafrika riikides;
19. nõuab vaesunud riikide võlakoorma kergendamist, et aidata neil töötada välja riiklik poliitika, millega oleks tagatud inimõiguste austamine; toonitab, et jätkusuutlikke võla tasumise lahendusi, sealhulgas vastutustundliku laenuandmise ja -võtmise strateegiaid tuleb toetada riigivõla restruktureerimisprotsesside mitmepoolse õigusraamistiku abil, et kergendada võlakoormat ja vältida üle jõu käiva võlakoorma tekkimist, eesmärgiga luua tingimused inimõiguste kaitsmiseks pikas perspektiivis.

**NÕUANDVAS KOMISJONIS TOIMUNUD
LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS**

Vastuvõtmise kuupäev	20.4.2016
Lõpphääletuse tulemus	+: 20 -: 2 0: 2
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Beatriz Becerra Basterrechea, Ignazio Corrao, Nirj Deva, Doru-Claudian Frunzuliță, Charles Goerens, Heidi Hautala, Maria Heubuch, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Linda McAvan, Maurice Ponga, Cristian Dan Preda, Lola Sánchez Caldentey, Elly Schlein, Pedro Silva Pereira, Davor Ivo Stier, Bogdan Brunon Wenta, Anna Záborská
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Marina Albiol Guzmán, Brian Hayes, Paul Rübig, Patrizia Toia
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed (art 200 lg 2)	Amjad Bashir, Tiziana Beghin, Miroslav Poche